

Das Switesmädchen. Świtezianka.

Ballade von Adam Mickiewicz.

Ballada przez Adama Mickiewicza.

Deutsche Übersetzung von Carl v. Blankensee.

Herrn W. JANSEN in Posen gewidmet.

Op. 51. [Der Polnischen Balladen Heft III Nr.1]
Componirt u. erschienen 1835.

Allegretto grazioso.

Nr. 6.

Wer ist der
Ja. kiż. to

Jüng. ling, lieb. lich zu schau. en? Wer ist da. ne. . ben die Dirne? Dort an des
chto. piec pię. kny i mło. dy? Ja. ka. to o. . bok dzie. wi. ca? Brze. ga. mi

Swi. tes Wassern, den blau. en, gehn sie beim Glanz— der Ge. stir. ne. Sie aus dem
si. nój Świ. te. ziu wo. dy i. dą przy świe. tle księ. ży. ca. O. na mu

Kor. be rei. chet ihm Bee. ren, er zu dem Kranz— ihr die Blüthen. Leichtlich aus
zko. sza da. je ma. li. ny, a on jój kwia. tki do wianka; pew. nie ko.

Al - lem lässt sich er - klä - ren, dass für ein - an - der sie glühten.
chan.kiem jest téj dziewczy - ny, pe - wnie to je - go ko - chanka.

p grazioso

Jeg - li - che
Każ.dą noc

p *dim.* *p*

Fw. * *Fw.* * *Fw.* *

Nacht schon se - hen sich Bei - de, dort, wo der Lär - chenbaum ra - get. Er ist ein
pra - wie, o je - dnój po - rze pod tym się wi - dzą mo - drzewiem; młody jest

Schüt - ze hier in der Hai - de. Wer ist das Mädchen?
strzelcem w tu - tejszym bo - rze: kto jest dziew - czy - na? Nicht fra - get!
Ja nie wiem.

cresc. *p*

cresc. *f* *p*

Nie, wo sie her.kam, liess sich er.
Skąd przyszła? dar.mo śle - dzieć kto

pp

spä.hen, nie, wo sie hin - ging, er - gründen, kommt, wie die Li - lie taucht aus den
pragnie; gdzie u. szła? nikt — jój nie zba.da. Jak mo.kry ja - skirwschodzi na

Rit. *

See - en, ge.het, wie Irr - lich - ter schwinden.
ba - gnie, jak og.nik noc - ny prze - pa - da.

ten. 8.....

Rit. * *Rit.*

con intimissima espressione, amoroso
mf

„Sprich, das Ge - heim.nis, was soll es
„Powiedz mi pię - kna, lu - ba dsiew -
legato

*
8.....

a tempo

frommen? Lieb-li-che Maid aus den Hai-nen, sprich, welche Pfa-de bist du ge-
czy - no; na co nam te - tu - jem - ni - ce, ja - ką przy - bieg - taś do mnie dró.

a tempo

kommen? Wo ist dein Haus, wo die Dei-nen? Sommer ent-schwindet, Blät-ter er-
ży - ną? Gdzie twój, gdzie są ro - dzi - ce? Mi - nę - to la - to, zśółknia - ły

rit.

star - ren, regnichter Herbst kommt ge - zo - gen; soll ich dein Na - hen immer er-
li - scia, i dżdży - sta nad - cho - dzi po - ra; zawsze mam cze - kać two - je - go

rit.

har - ren hier an dem Stran - de der Wo - gen?
przyscia na dzikich brze - gach je - zio - ra?

ten.

f

p

f

Red.

Wirst du denn
Zaw.szez po

ten.

Ped. * *Ped.* *

im - mer, scheu gleich dem Re - he, dich in die Wald - nacht ent - rü - cken? Ihn, der dich
knie - jach jak sar - na pło - cha, jak u - piór błą - dsisz w noc cie - mną? Zo - stań się

lie - bet, lass dei - ne Nä - he, mich lass sie, Theu - re, be - glü - cken! Nah' ist mein
le - piéj z tym, kto cię ko - cha, zo - stań się, o — lu - ba! ze mną. Chatecz - ka

Hüttchen, klein zwar und en - ge, hinter des Ha - selstrauchs Hül - le; Milch dort und
mo - ja stąd nie - da - le - ka pośrodku gę - stój lesz - czy - ny; jest tam do -

Früch.te hab'ich die Men.ge, ha.be dort Wild.pret die Fül.le.“
 statkiemo - wo - ców, mlé - ka, jest tam do . stat - kiemżwier - zy - ny.“

Ad. * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* *

Vivace.

„Schweige, Ver.weg.ner!“ ru.fet die Schöne, „weiss,wie der Va.ter mich warn.te:
 „Stój, stój,“ od - po - wié, „hardy mło - ko.sie, pom - nę, co oj - cieć rzekł sta - ry:

Män - nermund hau - chet Nach - ti - gall - tö - ne, flich', eh' der
 Sto - wi - cze wdzię - ki w męż - czy - zny gło - sie, a w ser - cu

Fuchs dich um - garn - te. Mehr ist zu fürch - ten eu - er Be -
 li - sie za - mia - ry. Wię - cój się wa - szój o - błu - dy

thö - ren, als eu - ren Glu - then zu trau - en. Möch - te - viel - leicht dein
 bo - ję, niż wzmienne u - fam za - pa - ty; mo - że - bym pros - by przy -
 ri - tar - -

dan - do **Amoroso.**
 Fle - hen er - hö - ren, doch - kann ich auch auf dich
 ję - - - ta two - ję; a - - - le, czy ęe - dziesz mnie

bau - en?
 sta - ty?

Allegro con fuoco.

Nie - der da kniet er, greift mit der Lin - ken Sand,
 Chto - piec przy - klęk - nął, chwycił w dłoń pia - sku, pie - kiel -

— ruft der Höl - le Ge - wal - ten, schwört bei der Ster - ne hei - ligem
 - ne - wzywał po - tę - gi, klął się przy - świętym księ - ży - ca

Blin - ken, doch wird den Eidschwur er hal - ten?
 bla - sku, lecz czy do - cho - wa przy - się - gi? „Do

„Halt' ihn, o Schüt - ze, hö - re mein Mah - nen: denn
 cho - waj, strzel - cze, to mo - ja ra - da: bo

— wer den Eidschwur ge - bro - chen,
— *kto przy się - gę na - ru - szy,* *ach* hier *bia -* schon im
da -

Le - ben wird es sich ah - nen, jen - seit wird einst es ge - ro - chen!
je - mu, za ży - cia bia - da! i bia - da - je - go złyj du - szy!

Lo stesso tempo.

Sprach - es das Mäd - chen, län - ger nicht wei - lend,
To mó - wiąc dziew - ka wię - cój nie cze - ka,

schmückte die Stirn mit dem Kranze, grüsst noch den Schützen, weit schon ent-
wie niec włożyła na skronie, i po zegnawszy strzelca zda-

f *dim.* *p cresc.* *p cresc.*

eilend, schwebet dahin wie im Tanze.
leka, na zwykłe ucho - dzi błonie.

f

dim. *p leggiero* *sf*

Fruchtlos der Schütze hinter sie strebet, konnte die Flücht'ge nicht
Próżno się zanę strzelca po myka, rączy wybiegom nie

cresc. *f* *dim.*

cresc. *f* *dim.*

Qw. *

fasen, leicht, wie ein Windhauch, war sie entschwebet,
sprostat, znikła jak lekki powiew wietrzyka.

p *cresc.* *f*

dim. *p*

er bleibt al-lein und ver-las-sen;
a an sam je-den po-zo-stat.

dim. *p*

*

sempre p *cresc.*

blei-bet ver-las-sen; durch die Mo-rä-ste kehrt er auf schwan-ken-den
Sam zo-stat, dzi-ka po-wra-ca dro-ga, zie-mia u-chy-la-się

sempre p *cresc.*

sf *pp*

Ste-gen, rings ist es stil-le, ra-schelnde Ä-ste
grząs-ka, ci-sza wo-ko-to, tyl-ko pod no-gą

sf *pp*

cresc. *sf*

nur un-ter'm Fuss sich ihm re-gen. U-fer-hin schweift er,
zwią-dła sze-lesz-cze-ga-łás-ka. I-dzie nad wo-dą,

cresc. *sf*

ir - rend die Schrit - te, ir - rend die Au - gen ihm flo - gen:
 błę - dny krok nie - sie, błę - dné - mi strze - la o - czy - ma:

Lo stesso tempo. *crescendo*

Da in der Forst braust's, —
 W tém wiatr za - szu - miał

— tief in der Mit - te, to - - - - - sender schwellen die
 po gę - stym le - sie, wo - - - - - da się bu - rzy i

Wo - - - - - gen; to - sender schwell'n sie,
 wzdy - - - - - ma. Bu - rzy się, wzdy - - - - - ma,

öff - nen die Schlün - de, Wun - - -
 pe - ka - ja to - nie, o

- der, o nim - mer er - le - bet!
 - nie - sty - cha - ne zja - wis - ka!

Andantino molto dolce.

Ü - ber des Swi - tes sil - ber - ne
 Po nad sré - brzy - ste Świ - te - zi

Ped. * *Ped.* *

Grün - de hold ei - ne Maid sich er -
 blo - nie dzie - wi - - - - cza pię - - - kność wy -

Ped. * *Ped.* *

he - bet! Feucht, wie von Mor - gens Thränen die
 try - ska. Jój twarz, jak ró - ży bla.děj sa -

dolce

℞. * ℞. * Ped. *

Ro - sen, strah - - let ihr Ant - - litz her -
 wo - je, skro - pio - - ne ju - trzen - ki -

℞. * Ped. * ℞. * Ped. *

nie - der, leicht, wie ein Ne - bel, al - so um -
 tes - ka; ja - ko mgła lek - ka, tak lek - kie

℞. * Ped. * Ped. * Ped. *

ko - sen weh'n - - de Ge - wand' - ihr die
 stro - je ob - - wia - ty po - stać nie -

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Glie - der. „Sag mir, o Jüng - ling, lieblich zu
 bies - ka. „Chłopcze mój pię - kny, chłopcze mój

Ped. *

schau en, sag's — deiner lie-benden Dir - ne, was an des
 mto - dy, za - nó - ci czu - le dzie - wi - ca; po - co wo -

* Ped. * Ped.

Swi - tes Wassern, den blau - en, schweifst du beim Glanz der Gestir - ne? Was um den
 ko - to Świ - te - ziu wo - dy błę - dzisz przyświecła księ - ży - ca? Po - co za -

* Ped. * Ped. *

Wildfang kannst du so ban - gen, der dich ver - lockt in die Hai - den, stets dann ent -
 tu - jesz dzi - kię wie - trzni - cy, któ - ra cię zwa bia wte knie - je, za - wra - ca

[con Ped.]

strei - fen, bald, so ge - sund und froh wie die Fi - - - sche,
mu - skać, czy zdrów jak ryb - ka, we - sół jak ryb - - - ka,

plät - schernndie Tiefen durchschwei - fen; Nachts dann in Abgrunds silbernem
ca - ty dzień zemną się plu - skać. A na noc w to - żu srebrnej to -

pp
pp
pp una corda

Ped. * *con Ped.*

Scho - sse, un - ter den Zelten, den lich - ten, sanft auf der Was - ser - li - li - en
pie - li - pod - namio - ta mi zwier - cia - deł, na mięk - kięj wod - nych li - li - jek

Moo - se - träu - men von Himmelsge - sich - ten.“ Da aus den Hül - lenschimmerndie
bie - li, sród bo - skich us - nać wi - dzia - deł.“ W tém zaston bły - sna pier - si - ta -

dim. *crescendo*

ff

Brü - ste, scham - haft zum Bo - den hin schaut er. Sie - he, sie
 bę - dzie, strze - lec w zie - mię pa - ły skrom - nie, dzie - wi - ca

naht sich schwebend der Kü - ste: „Zu — mir, komm zu — mir, mein Trau - ter!“
 wlek - kim zbli - za się pę - dzie, i, do — mnie, w — ta pójdz do mnie.

Und wie der Re - gen - bogener glü - hend,
 I na - wiatr lo - tne rzu - ciw - szy sto - py, jak

con Ped

schwingt sie den Fuss durch die Lüf - te; Tröpfchendann wie - der sil - ber - ne
 tę - - - cza smi - ga wkrąg wiel - ki, to zno - wu sie - kąc wodne za -

sprü - hend, theilt sie die wal - len - den Klüf - te. Hin eilt der Schüt - ze, stehet dann
 to - py, sré - brne - mi pryska kro - pel - ki. Pod - bie - ga strze - lec i sta je

säu - mend, möcht' in die Flu - then, und sto - cket, bis ei - ne
 w bie - gu, i chciał - by sko - czyć i nie chce; w tém mo - dra

Wel - le, rückwärts ent - schäu - mend, sacht
 fa - la, pry - snąw - szy z brze - gu, zlek -

- in ihr Gleis - ihn ver - lo - cket, so ihn ver -
 - ka mu w sto py za - te - chce. I tak - go

lo - cket, so ihm be - rau - schet, al -
te - chce i tak - go zne - ca, tak

f *dim.*

- so das Herz ihm be - rü - cket, wie wenn des
- się wnim se - rce roz - pty - wa; jak gdy ta -

p

Jüng - lings Hand un - be - lau - schet scham -
jem - nie rę - kę mło - dzień - ca ści -

f *dim.*

- haft die Lie - ben - de drü - cket. Za
- śnie ko - chan - ka wsty - dli - wa.

p

Più moto vivace.

Da hat der Schüt - ze Lieb - chen ver - ges - sen, ach - tet nicht
 po - mniał strze - lec o swęj dziew - czy - nie, przy - się - gą po -

crescendo *sf*

Eid - schwur und War - nung; *f* blind in die Tie - fen
 gar - dził swię - tą, *ff* na zgu - bę - o - ślep

f *ff* *f*

eilt er ver - mes - sen, fol - gend der neu - en Um - gar - nung,
 bie - ży w głę - bi - nie, no - wą zwa - bio - ny po - ne - tą.

ei - let und schäu - et,
 Bie - ży i pa - trzy,

sf *sf*

Ed.

schau - et und ei - let; fort — hat die Fluth ihn ge -
 pa - trzy i bie - zy; nie - sie go wo - dne prze -

* *Ad.* *

zo - gen. Fer - ne dem trock - nen
 stwo - rze, już zda - la su - chych

Ad.

Strand er schon wei - let, ko - set in mit - ten der
 od - biegl wy - brze - ży, na sre - dniem i - gra je -

* *Ad.* * *Ad.* *

Wo - gen; hält schon die schnee - i - ge
 zio - rze. I już dłoń — śnie - żną

Ad. * *Ad.* * *Ad.*

Hand ihr ge - fan - gen, kann — von dem Ant - litz nicht
 w swėj ciś - nie dło - ni, w pię - knych li - cach to - pi

* Ped.

*

las - sen, will an den ros' - gen
 o - czy, u - sta - mi — u - sta ró -

Ped.

Lip - pen ihr han - gen, brün - stig den Leib ihr um -
 za - ne — go - ni, i sko - czne o - krę - gi

* Ped.

* Ped.

*

fas - sen. Da weht ein Lüft - chen,
 to - czy. W tém wie - trzyk — swi - sną, o

Ped.

* Ped.

* Ped.

*

p *ritardando*

Ne - bel ent - schwinden; frei von dem täu - schenden Schei - ne
 bło - czek — pry - ska, co ją wtu - dzą - cym krył bla - sku,

p *ritardando*

Ped. * *sempre senza Pedale*

Lento. *(mit Schreck)*

sieht er die Maid nun, glaubt zu er blinden: Ach! 's ist die Maid aus dem
 po - znaje strzelec dziewczyny - ę zbliśka: Ach to dziewczyna z pod

sf *sf* *sf* *sf* *sf* *sf*

Allegro con fuoco.

Haine! „Wo ist der Eidschwur? wo ist mein
 lasku! „Gdzie jest przy - się - ga? gdzie mo - ja

stringendo *sf* *f*

sf crescendo *sf* *f*

Mah - nen? Ja, wer den Eidschwur ge - bro - chen,
 ra - da? Wszak — kto przy - się - gę na - ru - szy, ach

sf *sf* *f*

hier schon im Le-ben wird es sich ah-nen, jen- seit wird einst es ge-
 bia da- je-mu, za ży- cia bia-da! i bia - da- je-go ztój

ro-chen! Nie wirst im See du tän-delnd dich
 du-szy! Nie to-bie i-grać przez sré-brne

la-ben; nie in die Tie-fen du tau-chen: Rä- chend den
 to-nie lub nurkiem pluskać w głąb ja-sną; su-ro-wa-

Leib wird Er-de be-gra-ben, Kies dir ver-löschen die Au-gen!
 zie-mia cia-to po-chłonie, o - czy twe zwi-rem za-ga-sną!

A - ber die See - le, dort an dem Stam - me soll
 du - sha - przy tém świa - do - móm drze - wie niech

- sie Jahr - tau - sen - de schmach - ten, e - wig er -
 - lat do - cze - ka ty - sią - ca, wiecz - nie pis -

dul - den höl - li - sche Flam - me, frucht - los zu lö - schen sie
 kiel - ne czer - piąc za - rze - wie, nie ma czém zga - sić go -

trach - ten.
 ra - ca"

Allegretto

f Schüt - ze - ver - nimmt es; ir - rend die Schrit - te,
sf Sty - szy to strze - lec, błę - dny krok nie - sie, błę -

f ir - rend die Au - gen ihm flo - gen.
sf dné - mi strze - la o - czy - ma.

Allegretto

crescendo Da in der Forst braust's —
crescendo A wi - cher szu - mi

tief in der Mit - te, to - - - senderswellen die
 po gę - stym le - sie, wo - - - da się bu - rzy i

Wo - gen, to - sen.der schwell'n
wzdy - ma. Bu - rzy się, wzdy - - -

sie, wall'n bis zum Grun - de, net -
ma, i wre aż do dna, kre -

- zen dem Jüng - ling die Stir - ne;
co - nym nur - tem po - chwy - ca, rozt -

auf thut der See sich, nie - - - der zum
wie - ra pa - - - szczę of - - - chtań pod -

Schlun - de sinkt mit dem
wod - na, gi - nie z mto.

℞.

Jüng - ling die Dir - ne.
dzień - cem dzie - wi - ca.

di - mi - nu -

Tempo I^o *p*

Tosend die
Wo - da się

- - en - - do *p*

℞.

Wo - gen heut noch sich he - ben, heut noch beim Glanz der Ge - stir - ne
do - tąd bu - rzy i pie - ni, do - tąd przy świet - le - księ - ży - ca

